

Инструмент владања од 1634. и Закон о штампи из 1766. Међу овим актима се издваја Инструмент владавине од 1634. (Regeringstorm) донет после смрти краља Густава II Адолфа и он у већем делу одредби регулише владалачки режим за време малолетства краљице Катарине која је наследила престо.⁴⁷ И каснији устави-инструменти владавине такође нису били кодификовани и такво стање је за Шведску и данас карактеристично. Други Устав Шведске је донет 1719. (измењен 1720), Трећи Устав након абдикације краља Густава IV Адолфа је донет 1809. и он је успоставио равнотежу власти између краља и Риксдага, с тим да је и он више пута мењан (1810, 1812, 1840, 1866, 1909, 1949, 1969.) да би последњи Инструмент владавине од 1975. године (мењан 1976, 1977 и 1981.) и данас био у важности. Формалне изворе уставног права Шведске данас чине и Закон о Риксдагу од 1975., Закон о слободи штампе од 1975. и Акт о наслеђивању који, са изменама, и данас важи. Сви ови акти чине делове важећег Четвртог шведског Устава-Инструмента владавине, који је, како је речено, ступио на снагу 1975. да би, са више измена, и до данас остао у важности.

б) Устав Пољске од 1791.

По значају, иза првих револуционарних устава у свету не заостаје ни Устав Пољске од 1791. Шта више, то је у Европи, после шведског и енглеског устава, трећи по реду устав, усвојен четири месеца пре Устава Француске од 1791. То је био Нови устав владе Пољске усвојен од Велике скупштине Пољске, 3. маја 1791. с тим да је у његовом доношењу учествовао и краљ. Утицај револуционарне уставности на Устав Пољске од 1791. се огледао у напуштању апсолутне и увођењу ограничене уставне монархије као што се догодило и у Француској с њеним уставним уређењем. И Пољска се, доносећи овај Устав, огледала на решење Устава САД које се односи на организацију власти. Због свог компромисног карактера (јер је био уставни пакт), Устав Пољске је задржао краља као монархистичку институцију и прогласио право наслеђа на престолу, али га је и ограничио у правима предвиђајући да он више није апсолутни монарх већ отац и глава народа. У духу теорије о подели власти, законодавна власт је поверена дводомној Скупштини састављеној од Дома депутата и Сената коме је председавао краљ, док је извршна власт поверена краљу и његовом Савету, тзв. Савету инспекције састављеном од пољског примата и пет министара. Судска власт је доследно одељена и поверена судовима који је врше у складу са